

ЖЮЛ ЛАФОРГ
ПОПЛАК ЗА ПРАСТАРИТЕ
НОСТАЛГИИ

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

Вали над мрачните квартали.
Окапали след тежък труд,
вечерят; всеки сит, разплут
ту дълго тъне в мисли вяли,
ту в миг се пали.

О, свят далечен, груб за нас! —
с фабричен заник, с тежко лято
над плодна угар, от която
се лее сладостен от сласт
несекващ глас.

Да блъскаш сгорещено тяло
по слога с маков тих пожар
в девойче ветрено, непряло
от сочна праскова нектар
да смуче с жар.

Да гледаш златната му грива
как грее в здрача сънно-вял,
устата лепнещо-щастлива
да хапеш див, оплескан цял
със сок презрял.

Да дишаш после с дъх неравен,
впил поглед в звездния простор,
безцелно, като грохнал фавън,
да слушаш жабешкия хор
с овлъгнал взор.

И още в тоя луд екстаз,
щом над смълчаните поляни
проблесне лунният топаз,
да махате като пияни
с безсилни длани...

*Вали над мрачните квартали...
Избръснат гладко, сложил фрак,
наместен сред девици вяли
вечеряш и се правиш пак
на пръв глупак.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.